

I. TINERI EVREI, LA CURTEA LUI NABUCODONOSOR

1.

¹ În anul al treilea al domniei lui Ioiachim, regele lui Iuda, a venit Nabucodonosor, regele din Babilon, la Ierusalim și l-a asediat.

² Domnul l-a dat în mâna lui pe Ioiachim, regele lui Iuda, și o parte din vasele casei lui Dumnezeu și le-a dus în ținutul Șinear, în casa Dumnezeului lui: a dus vasele în vistieria Dumnezeului lui.

³ Regele i-a zis lui Așpenaz, mai-marele peste eunuci, să aducă dintre fiii lui Israel, din descendența regească și dintre nobili

⁴ tineri care să nu aibă niciun cusur, frumoși la înfățișare, instruiți în toată înțelepciunea, cunoscători ai științei, pricepuți în cunoaștere și viguroși, ca să poată sta în palatul regelui, să-i învețe scrierea și limba caldeilor.

⁵ Regele a stabilit pentru ei potrivit cu fiecare zi o porție din hrana regelui și vinul pe care îl bea el, ca să-i crească timp de trei ani, iar la sfârșitul lor să stea înaintea regelui.

⁶ Între ei erau dintre fiii lui Iuda: Daniel, Anania, Mișael și Azaria.

⁷ Căpetenia eunucilor le-a pus numele [acestea]: lui Daniel i-a pus [numele] Beltșatar, lui Anania, Șadrac, lui Mișael, Meșac și lui Azaria, Abed-Nego.

⁸ Daniel și-a pus la inimă să nu se întineze din porția de hrană a regelui și din vinul pe care îl bea el și a cerut de la căpetenia eunucilor să poată să nu se întineze.

⁹ Dumnezeu i-a dat lui Daniel [să afle] bunăvoință și îndurare înaintea căpeteniei eunucilor.

¹⁰ Căpetenia eunucilor i-a zis lui Daniel: „Eu mă tem de stăpânul meu, regele, care a stabilit hrana voastră și băutura voastră. De ce să vadă fețele voastre mai abătute decât cele ale tinerilor de vârsta voastră și să faceți vinovat capul meu înaintea regelui?”.

¹¹ Daniel i-a zis îngrijitorului pe care îl stabilise căpetenia eunucilor peste Daniel, Anania, Mișael și Azaria:

¹² „Încearcă-i pe slujitorii tăi timp de zece zile: să ni se dea din legume să mâncăm și apă să bem!

¹³ Apoi să se vadă fețele noastre și înfățișarea noastră și înfățișarea tinerilor care mănâncă din porția de hrană a regelui. Și după cum vei vedea, așa să faci cu slujitorii tăi”.

¹⁴ El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat timp de zece zile.

¹⁵ La sfârșitul celor zece zile, înfățișarea lor era mai bună și trupul lor mai gras decât cel al tuturor tinerilor care mâncau din porția de hrană a regelui.

¹⁶ Îngrijitorul lua porția lor de hrană și vinul pe care trebuia să-l bea ei și le dădea legume.

¹⁷ Acestor patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoaștere și instruire în orice scriere și înțelepciune. Iar Daniel era priceput în toate viziunile și visele.

¹⁸ La sfârșitul zilelor despre care spusese regele ca să-i aducă, căpetenia eunucilor i-a adus înaintea lui Nabucodonosor.

¹⁹ Regele a vorbit cu ei și nu s-a găsit [nimeni] asemenea lui Daniel, Anania, Mișael și Azaria. Și ei au stat înaintea regelui.

²⁰ În orice lucru de înțelepciune sau de înțelegere pe care regele îl căuta la ei, i-a găsit de zece ori peste toți magii și astrologii care erau în tot regatul său.

²¹ Și Daniel a fost astfel până în anul întâi al lui Cirus, regele.

II. VISUL LUI NABUCODONOSOR

Regele îi consultă pe ghicitori

- ¹ În al doilea an al domniei lui Nabucodonosor, a avut Nabucodonosor vise. I s-a tulburat duhul și somnul l-a părăsit.
- ² Regele a spus să-i cheme pe magi, pe astrologi, pe vrăjitori și pe caldei ca să-i facă cunoscute regelui visele sale. Ei au venit și au stat înaintea regelui.
- ³ Regele a zis: „Am avut un vis și îmi este tulburat duhul până când voi cunoaște visul”.
- ⁴ Caldeii i-au vorbit regelui în aramaică: „Rege, în veci să trăiești! Spune-le slujitorilor tăi visul și noi îți vom face cunoscută interpretarea!”.
- ⁵ Regele le-a răspuns și le-a zis caldeilor: „Decizia mea este hotărâtă: dacă nu îmi veți face cunoscut visul și interpretarea lui, veți fi tăiați în bucăți și casele voastre vor fi făcute o grămadă de [ruine].
- ⁶ Dar dacă îmi veți face cunoscut visul și interpretarea lui, veți primi de la mine daruri, răsplată și cinste mare. De aceea, faceți-mi cunoscut visul și interpretarea lui!”.
- ⁷ Ei au răspuns a doua oară și au zis: „Să spună regele visul slujitorilor săi și noi vom face cunoscută interpretarea!”.
- ⁸ Regele a răspuns și a zis: „Într-adevăr, știu că vreți să câștigați timp deoarece vedeți că decizia mea este hotărâtă.
- ⁹ Dacă nu-mi veți face cunoscut visul, o singură hotărâre este pentru voi, pentru că v-ați pus de acord să spuneți înaintea mea cuvinte mincinoase și false până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul și voi cunoaște că puteți să-mi faceți cunoscută interpretarea!”.
- ¹⁰ Caldeii i-au răspuns regelui și au zis: „Nu este nimeni pe pământ care să poată face cunoscut cuvântul regelui, pentru că niciun rege, oricât de mare și puternic ar fi, nu cere un astfel de lucru niciunui ghicitor, astrolog sau caldeu.
- ¹¹ Lucrul pe care îl cere regele este greu și nu este altcineva care să-l facă cunoscut regelui decât Dumnezeuul a cărui locuință nu este printre muritori”.
- ¹² Din cauza aceasta, regele s-a mâniat și s-a înfuriat foarte mult și a spus să fie nimiciți toți înțelepții din Babilon.
- ¹³ Când a ieșit decretul ca să fie uciși înțelepții, i-au căutat pe Daniel și pe tovarășii lui ca să-i ucidă.

Intervenția lui Daniel

- ¹⁴ Atunci, Daniel s-a adresat cu înțelepciune și chibzuință lui Arioc, căpetenia gărzilor regelui, care ieșise să-i ucidă pe înțelepții Babilonului.
- ¹⁵ I-a răspuns și i-a zis lui Arioc, împuternicitul regelui: „De ce este atât de sever decretul regelui?”. Atunci, Arioc i-a făcut cunoscută lui Daniel hotărârea.
- ¹⁶ Daniel s-a dus la rege și i-a cerut să-i dea timp și el îi va fi făcut cunoscută regelui interpretarea.
- ¹⁷ Atunci, Daniel a mers acasă și le-a făcut cunoscută lui Anania, Mișael și Azaria, tovarășii săi, hotărârea
- ¹⁸ ca să ceară îndurare de la Dumnezeuul cerului cu privire la taina aceasta, pentru ca să nu fie nimiciți Daniel și tovarășii lui împreună cu restul înțelepților din Babilon.
- ¹⁹ După aceea, i-a fost descoperită lui Daniel taina într-o viziune de noapte. Și Daniel l-a binecuvântat pe Dumnezeuul cerului.
- ²⁰ Daniel a vorbit și a spus:

„Binecuvântat să fie numele lui Dumnezeu din veci și până-n veci,
pentru că ale lui sunt înțelepciunea și puterea!
- ²¹ El schimbă vremurile și timpurile;
el îi dă jos pe regi și tot el stabilește regii;
el dă înțelepciune înțelepților
și cunoaștere celor care cunosc priceperea.
- ²² El descoperă cele adânci și ascunse;
el cunoaște ce este în întuneric

și lumina locuiește cu el.

²³ Ție, Dumnezeul părinților mei, îți mulțumesc și îți aduc laudă, căci mi-ai dat înțelepciune și putere.

Acum, fă-mi cunoscut ceea ce noi am cerut de la tine, pentru că tu poți să ne faci cunoscută cerința regelui”.

²⁴ După aceasta, Daniel s-a dus la Arioc, pe care regele îl stabilise ca să-i nimicească pe înțelepții din Babilon; a mers și i-a zis așa: „Nu-i omori pe înțelepții din Babilon, ci du-mă înaintea regelui și eu îi voi face cunoscută regelui interpretarea!”.

²⁵ Apoi, Arioc l-a dus în grabă pe Daniel înaintea regelui și i-a vorbit astfel: „Am găsit un bărbat iudeu dintre cei captivi, care îi va face cunoscută regelui interpretarea”.

²⁶ Regele i-a răspuns și i-a zis lui Daniel, al cărui nume era Belșațar: „Ești tu capabil să-mi faci cunoscut visul pe care l-am avut și interpretarea lui?”.

²⁷ Daniel a răspuns și i-a zis regelui: „Taina pe care regele o cere nu pot să i-o facă cunoscută regelui înțelepții, astrologii, magii și ghicitorii.

²⁸ Dar este un Dumnezeu în cer care revelează tainele și poate să facă cunoscut regelui Nabucodonosor ce va fi la sfârșitul zilelor. Visul tău și viziunile avute când erai cu capul pe patul tău sunt acestea.

²⁹ Ție, rege, când erai în patul tău, ți s-au ridicat gândurile cu privire la ceea ce va fi după acestea. Revelatorul tainelor ți-a făcut cunoscut ce va fi.

³⁰ Cât despre mine, nu pentru înțelepciunea pe care aş avea-o mai mult decât toți cei vii mi-a fost descoperită taina, ci pentru ca să fie făcută cunoscută regelui interpretarea și ca să cunoști gândurile inimii tale.

³¹ Tu, rege, ai avut o viziune. Iată, un chip mare; chipul acesta era impunător; strălucirea lui era măreață. El stătea înaintea ta și înfățișarea lui era înfricoșătoare.

³² Acest chip avea capul din aur curat, pieptul și brațele îi erau din argint, iar pânțele și coapsele, din bronz,

³³ gambele, din fier, picioarele erau o parte din fier, o parte din lut.

³⁴ Tu priveai până când s-a desprins o piatră – nu prin mână de om – a lovit chipul la picioarele care erau din fier și din lut și le-a zdrobit.

³⁵ Atunci au fost zdrobite dintr-odată fierul, lutul, bronzul, argintul și aurul și au devenit ca pleava dintr-o arie pe timpul verii. Au fost purtate de vânt și nu s-a mai găsit nicio urmă din ele. Iar piatra care a lovit chipul a devenit un munte mare care a umplut tot pământul.

³⁶ Acesta este visul și interpretarea lui o vom spune înaintea regelui.

³⁷ Tu, rege, ești regele regilor, căruia Dumnezeu cerurilor ți-a dat domnia, puterea, tăria și gloria.

³⁸ Oriunde locuiesc fiii oamenilor, animalele câmpului și păsările cerului, le-a pus în mâna ta și tu stăpânești peste toate. Tu ești capul care era din aur.

³⁹ După tine, se va ridica o altă domnie, mai neînsemnată decât a ta; apoi, o a treia domnie, de bronz, care va stăpâni peste tot pământul.

⁴⁰ Apoi va fi o a patra domnie, tare ca fierul. Și pentru că fierul zdrobește și fărâmițează totul, ca fierul care distruge totul, așa va zdrobi și va fărâmița ea.

⁴¹ Așa cum ai văzut picioarele și degetele care erau o parte din lut de olar și o parte din fier, [la fel] domnia va fi împărțită, dar va fi în ea [ceva] din tăria fierului. De aceea ai văzut fier amestecat cu lut moale.

⁴² Și după cum degetele picioarelor erau o parte din fier și o parte din lut, tot așa domnia va fi în parte tare și în parte fragilă.

⁴³ Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin sămânță umană, dar nu se vor uni unul cu altul, așa cum fierul nu se unește cu lutul.

⁴⁴ În zilele acestor regi, Dumnezeu cerurilor va face să se ridice o domnie care va fi veșnică și care nu va fi distrusă. Domnia [aceasta] nu va trece la alt popor; ea va zdrobi și va nimici toate acele domnii, dar ea se va ridica pentru totdeauna.

⁴⁵ De aceea, pentru că ai văzut că din munte s-a desprins o piatră – nu prin mână [de om] – care a sfărâmat fierul, bronzul, lutul, argintul și aurul, [să știi] Dumnezeu cel Mare a făcut cunoscut regelui ceea ce va fi după acestea. Visul este adevărat și interpretarea este de încredere”.

Mărturisirea de credință a regelui

⁴⁶ Atunci, regele Nabucodonosor a căzut cu fața [la pământ] și s-a prostrat înaintea lui Daniel. Și a spus să i se aducă ofrandă, tămâie și libații.

⁴⁷ Apoi, regele a răspuns și i-a zis lui Daniel: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și stăpânul regilor, cel care dezvăluie tainele, pentru că ai putut să dezvălui taina aceasta”.

⁴⁸ Apoi, regele l-a făcut mare pe Daniel, i-a dat daruri multe și mari; l-a pus să stăpânească peste toată provincia Babilonului și mare căpetenie peste toți înțelepții din Babilon.

⁴⁹ Daniel i-a cerut regelui și el i-a stabilit peste treburile din provincia Babilonului pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Iar Daniel a rămas în locuința regelui.

III. ADORAREA STATUII DIN AUR

3.

Nabucodonosor ridică o statuie de aur

¹ Nabucodonosor, regele, a făcut o statuie din aur înaltă de șaizeci de *coți* și lată de șase *coți*; a ridicat-o în valea Dura, în provincia Babilon.

² Nabucodonosor, regele, a trimis să-i adune pe satrapii, pe prefecții, pe guvernatorii, pe consilierii, pe trezorerii, pe judecătorii, pe magistrații și pe toți conducătorii provinciilor să vină la dedicarea statuii din aur pe care o înălțase Nabucodonosor, regele.

³ Atunci, s-au adunat satrapii, prefecții, guvernatorii, consilierii, trezorerii, judecătorii, magistrații și toți conducătorii provinciilor pentru dedicarea statuii din aur pe care o ridicase Nabucodonosor, regele, și au stat înaintea statuii pe care o ridicase Nabucodonosor.

⁴ Iar un crainic a strigat cu putere: „Vouă, popoarelor, neamurilor și limbilor, vi se poruncește:

⁵ Când veți auzi sunetul cornului, al flautului, al ceterei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al tuturor felurilor de instrumente muzicale, să cădeți și să adorați statuia din aur pe care a ridicat-o Nabucodonosor, regele.

⁶ Cel care nu va cădea și nu va adora, în aceeași clipă va fi aruncat în mijlocul cuptorului cu foc aprins”.

⁷ De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul cornului, al flautului, al ceterei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al tuturor felurilor de instrumente muzicale, au căzut toate popoarele, neamurile și limbile ca să adore statuia din aur pe care o ridicase Nabucodonosor, regele.

Denunțarea și condamnarea iudeilor

⁸ Atunci, în aceeași clipă, s-au apropiat niște caldei și i-au vorbit de rău pe iudei.

⁹ Ei au luat cuvântul și i-au spus lui Nabucodonosor, regele: „Rege, în veci să trăiești!

¹⁰ Tu, rege, ai stabilit o poruncă potrivit căreia orice om care aude sunetul cornului, al flautului, al ceterei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al tuturor felurilor de instrumente muzicale să cadă și să adore statuia de aur,

¹¹ iar cel care nu va cădea și nu va adora să fie aruncat în mijlocul cuptorului cu foc aprins.

¹² Sunt niște iudei pe care i-ai stabilit peste lucrările din provincia Babilon, Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Oamenii aceștia nu ascultă de tine, rege, nu-i slujesc pe zeii tăi și nu adoră statuia de aur pe care ai ridicat-o”.

¹³ Atunci, Nabucodonosor, cu mânie și furie, a poruncit să fie aduși Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și i-au adus pe oamenii aceștia înaintea regelui.

¹⁴ Nabucodonosor a luat cuvântul și le-a zis: „Este adevărat, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, că nu-i slujiți pe acești zei ai mei și nu adorați statuia de aur pe care am ridicat-o?

¹⁵ Acum, fiți gata ca în clipa când veți auzi sunetul cornului, al flautului, al ceterei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al tuturor felurilor de instrumente muzicale să cădeți și să adorați statuia pe care am făcut-o. Dacă nu o veți adora, în aceeași clipă veți fi aruncați în mijlocul cuptorului cu foc aprins. Și cine este Dumnezeul care vă va elibera din mâna mea?”.

¹⁶ Șadrac, Meșac și Abed-Nego au luat cuvântul și i-au spus regelui Nabucodonosor: „Noi nu avem nevoie să răspundem la acest cuvânt al tău.

¹⁷ Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne elibereze din cuptorul cu foc aprins și ne va elibera din mâna ta, rege.

¹⁸ Și chiar dacă nu, să-ți fie cunoscut, rege, că nu vom fi slujitorii dumnezeilor tăi și nu vom adora statuia de aur pe care ai ridicat-o!”.

¹⁹ Atunci, Nabucodonosor s-a umplut de mânie, înfățișarea chipului său s-a schimbat împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat cuvântul și a poruncit să fie încălzit cuptorul de șapte ori mai mult decât se încălzea [de obicei].

²⁰ Apoi a poruncit unora dintre cei mai viteji oameni din armata sa să-i lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul cu foc aprins.

²¹ Atunci, oamenii aceștia au fost legați cu pantalonii, tunicile, mantalele și veșmintele lor și au fost aruncați în mijlocul cuptorului cu foc aprins.

²² Din cauză că porunca regelui era severă și cuptorul era încălzit peste măsură, flacăra focului i-a ucis pe oamenii aceștia care i-au aruncat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

²³ Iar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

Cântarea lui Azaria în cuptorul cu foc

²⁴ *Ei umblau în mijlocul flăcărilor, laudându-l pe Dumnezeu și binecuvântându-l pe Domnul.*

²⁵ *Azaria, stând, s-a rugat astfel și, deschizându-și gura în mijlocul focului, a spus:*

²⁶ *Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri,
vrednic de laudă și preamărit este numele tău în veci.*

²⁷ *Căci tu ești drept în toate câte ni le-ai făcut,
și toate lucrările tale sunt adevărate, și căile tale, drepte,
și toate judecățile tale sunt adevăr.*

²⁸ *Căci ai făcut judecată dreaptă
în privința a tot ceea ce ai adus asupra noastră
și asupra cetății sfinte a părinților noștri, Ierusalimul,
căci în adevăr și dreptate ai adus toate acestea
din cauza păcatelor noastre.*

²⁹ *Căci noi am păcătuit și am săvârșit nelegiuirea,
ne-am îndepărtat de tine și am rătăcit în toate:
nu am ascultat de poruncile tale.*

³⁰ *Nu am păzit și nu am făcut după cum ne-ai poruncit,
ca să ne fie bine.*

³¹ *Toate câte le-ai adus peste noi și toate câte ni le-ai făcut,
cu judecată dreaptă le-ai făcut.*

³² *Ne-ai dat în mâinile dușmanilor noștri nedrepți,
cei mai răi dintre răzvrățiți,
și ale unui rege nelegiuit, cel mai rău de pe tot pământul.*

³³ *Acum nu mai putem să deschidem gura;*

*rușine și ocară s-a făcut pentru slujitorii tăi,
pentru cei care te cinstesc.*

*34 Nu ne da până la capăt, de dragul numelui tău,
și nu rupe alianța ta.*

*35 Nu îndepărta mila ta de la noi
de dragul lui Abraham, cel iubit de tine,
de dragul lui Isaac, slujitorul tău,
și lui Israel, sfântul tău,*

*36 căroră le-ai vorbit, spunând că le vei înmulți descendența
ca stelele cerului și ca nisipul care este de-a lungul țărmului mării.*

*37 Căci, Stăpâne, am devenit cei mai mici printre toate popoarele
și suntem umiliți pe tot pământul astăzi,
din cauza păcatelor noastre.*

*38 Căci în acest moment nu este principe, nici profet și nici conducător,
nici ardere de tot, nici jertfă, nici ofrandă, nici [jertfă de] tămâie,
nici loc unde să aducem roade înaintea ta
și să aflăm îndurare.*

*39 Ci cu suflet zdrobit și cu duh umilit de-am putea fi primiți
ca o ardere de tot de berbeci și de boi,
și ca o mie de miei grași.*

*40 Astfel să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi
și să se împlinească înaintea ta,
pentru că nu este rușine pentru cei care-și pun încrederea în tine.*

*41 Acum, te urmărim din toată inima,
ne temem de tine și căutăm fața ta:
nu ne fã de rușine,*

*42 ci fã cu noi după bunătatea ta
și după mulțimea îndurării tale!*

*43 Ai milă de noi, potrivit cu minunile tale,
și dă glorie numelui tău, Doamne!*

*44 Să fie făcuți de ocară toți cei care fac rele împotriva slujitorilor tăi
și să fie acoperiți de rușine cu toată puterea și stăpânirea,
iar tăria lor să fie zdrobită!*

*45 Să știe că numai tu ești Domnul Dumnezeu
și ești preamărit de toată lumea.*

46 Slujitorii regelui care i-au aruncat nu încetau să încălzească cuptorul cu naftă și smoală, câlți și vreascuri.

47 Flacăra se înălța deasupra cuptorului patruzeci și nouă de coți.

48 Ieșind, i-a ars pe aceia dintre caldeii pe care i-a găsit lângă cuptor.

49 Îngerul Domnului, care coborâse la cei care erau împreună cu Azaria în cuptor, a îndepărtat flacăra focului din cuptor.

50 A făcut mijlocul cuptorului ca o adiere de vânt proaspăt; focul nu i-a atins deloc, nu i-a chinuit și nici nu i-a făcut să sufere.

⁵¹ Atunci, cei trei, într-un singur glas, au înălțat innuri, l-au preamărit și l-au binecuvântat pe Dumnezeu în cuptor, spunând:

⁵² Binecuvântat ești tu, Doamne Dumnezeul părinților noștri,
vrednic de laudă și preamărit în veci!

Binecuvântat este numele sfânt al gloriei tale,
vrednic de laudă și preamărit în veci!

⁵³ Binecuvântat ești în templul sfânt al gloriei tale,
vrednic de laudă și preamărit în veci!

⁵⁴ Binecuvântat ești pe tronul domniei tale,
vrednic de laudă și preamărit în veci!

⁵⁵ Binecuvântat ești tu, care pătrunzi abisurile și stai peste heruvimi,
vrednic de laudă și preamărit în veci!

⁵⁶ Binecuvântat ești pe firmamentul [cerului],
vrednic de laudă și preamărit în veci!

⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁵⁹ Binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁰ Binecuvântați-l, ape toate de deasupra cerului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶¹ Binecuvântați-l, toate puterile, pe Domnul,

⁶¹ lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶² Binecuvântați-l soare și lună pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶³ Binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁴ Binecuvântați-l, toate ploile și roua, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁵ Binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁶ Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁷ Binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁸ Binecuvântați, rouă și brumă, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁶⁹ Binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁷⁰ Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

⁷¹ Binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul,

lăudați-l și preamăriți-l în veci!

*72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*73 Binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul,
să-l laude și să-l preamărească în veci!*

*75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*76 Binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*78 Binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*79 Binecuvântați-l, pești și tot ce se mișcă în ape, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*80 Binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*81 Binecuvântați-l, toate fiarele și animalele, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*82 Binecuvântați-l, fii ai oamenilor, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*83 Binecuvântați-l, Israel, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*85 Binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*87 Binecuvântați-l, sfinți și umili cu inima, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci!*

*88 Binecuvântați-l, Anania, Azaria și Misael, pe Domnul,
lăudați-l și preamăriți-l în veci,
pentru că ne-a salvat din locuința morților
și din mâna morții ne-a mântuit,
ne-a eliberat din mijlocul cuptorului aprins de flăcări,
din mijlocul focului ne-a eliberat.*

*89 Mărturișiți-l pe Domnul, pentru că este bun,
veșnică este îndurarea lui!*

*90 Lăudați-l, toți cei care vă temeți de Domnul,
pe Dumnezeuul dumnezeilor,
lăudați-l și mărturișiți că veșnică este îndurarea lui!*

Recunoașterea minunii

^{91/24} Atunci, Nabucodonosor, regele, a rămas uimit, s-a ridicat în grabă și le-a zis sfetnicilor săi: „Oare nu am aruncat noi trei oameni legați în mijlocul cuptorului?”. Ei au luat cuvântul și au spus: „Sigur, rege!”.

^{92/25} El a luat cuvântul și a zis: „Iată, eu văd patru oameni dezlegați, umblând în mijlocul focului fără să fi suferit ceva. Iar înfățișarea celui de-al patrulea este asemenea cu aceea a unui fiu al lui Dumnezeu”.

^{93/26} Apoi, Nabucodonosor s-a apropiat de gura cuptorului aprins, a luat cuvântul și a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitori ai Dumnezeului celui Preaînalt: ieșiți și veniți!”. Atunci, Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

^{94/27} S-au adunat satrapii, prefecții și guvernatorii și sfetnicii regelui și i-au văzut pe oamenii aceștia: focul nu avusese putere asupra trupurilor lor, părul capului lor nu se pârlise, pantalonii lor nu se modificaseră și miros de foc nu ieșea din ei.

^{95/28} Nabucodonosor a luat cuvântul și a zis: „Bindecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Aben-Nego, care l-a trimis pe îngerul său și i-a eliberat pe slujitorii săi care s-au încrezut în el; au încălcat porunca regelui, și-au dat mai degrabă trupurile decât să slujească și să adore vreun dumnezeu în afară de Dumnezeul lor.

^{96/29} Iată, eu dau poruncă potrivit căreia toate popoarele, neamurile și limbile care ar vorbi rău împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego să fie făcuți bucați și casele lor să devină un morman [de ruine], pentru că nu este un alt Dumnezeu care să poată elibera în felul acesta”.

^{97/30} Apoi, regele i-a făcut pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego să aibă succes în provincia Babilon.

IV. VISUL PREVESTITOR ȘI NEBUNIA LUI NABUCODONOSOR

^{98/31} „Nabucodonosor, regele, către toate popoarele, neamurile și limbile care locuiesc în toată țara: să aveți multă pace!

^{99/32} Mi-a plăcut să vă fac cunoscute semnele și minunile pe care Dumnezeul cel Preaînalt le-a făcut față de mine.

^{100/33} Cât de mari sunt semnele sale și cât de puternice sunt minunile lui! Domnia lui este o domnie veșnică și stăpânirea lui este din generație în generație.

4.

Nabucodonosor își povestește visul

¹ Eu, Nabucodonosor, trăiam liniștit în casa mea și aveam succes în palatul meu.

² Am avut un vis care m-a înspăimântat. Gândurile din patul meu și viziunile din capul meu m-au tulburat.

³ Am stabilit un decret ca să fie aduși înaintea mea toți înțelepții din Babilon și să-mi facă cunoscută interpretarea.

⁴ Apoi au venit magi, ghicitori, caldei și astrologi. Eu am spus visul înaintea lor, dar ei nu au putut să-mi facă cunoscută interpretarea.

⁵ Până la urmă, a venit înaintea mea Daniel, al cărui nume este Beltșatar, după numele dumnezeului meu, și care are duhul Dumnezeului celui Sfânt în el. Am spus visul înaintea lui [și i-am zis:]

⁶ «Beltșatar, mai mare peste magi, eu știu că duhul Dumnezeului celui Sfânt este în tine, că nicio taină nu este prea grea pentru tine. Iată visul pe care l-am avut, iar tu spune-mi interpretarea lui!

⁷ Acestea sunt viziunile din capul meu când eram în pat:

priveam și era un copac în mijlocul pământului,
și înălțimea lui era foarte mare.

⁸ Copacul a crescut și s-a făcut puternic:
înălțimea lui atinge cerurile

și se vedea până la marginile pământului.

⁹ Frunzele lui erau frumoase și roadele sale erau multe;

în el era hrană pentru toți.

Sub el aveau umbră animalele câmpului

și păsările cerului locuiau în ramurile sale:

orice făptură se hrănea din el.

¹⁰ În viziunile din capul meu, când eram în pat, eu priveam

și, iată, un străjer, un sfânt cobora din cer.

¹¹ El a strigat cu putere și a spus așa:

«Tăiați copacul și rupeți ramurile lui!

Scuturați-i frunzele și împrăstiați-i roadele!

Să fugă animalele de sub el și păsările, din ramurile lui!

¹² Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ,

legat cu fier și cu bronz în iarba care este pe câmp!

Roua cerului să îl ude și să aibă parte cu animalele de iarba pământului!

¹³ Inima lui de om să i se schimbe

și să i se dea o inimă de animal!

Șapte timpuri să treacă peste el!

¹⁴ Hotărârea a fost luată la sfatul străjerilor

și cererea, prin cuvântul sfinților,

ca să cunoască cei vii că Cel Preaînalt stăpânește peste regatele oamenilor

și le dă oricui vrea

și că ridică peste ele pe cel mai de jos dintre oameni».

¹⁵ Iată, acesta este visul pe care l-am avut eu, regele Nabucodonosor, iar tu, Beltșațar, spune-mi interpretarea! Căci toți înțelepții regatului meu nu au putut să-mi facă cunoscută interpretarea, dar tu ești în stare, pentru că duhul Dumnezeului celui Sfânt este în tine»”.

Daniel interpretează visul

¹⁶ Atunci, Daniel, al cărui nume este Beltșațar, a rămas ca blocat un moment și gândurile lui l-au tulburat. Regele a luat cuvântul și a zis: „Beltșațar, să nu te tulbure visul și interpretarea lui!”. Și Beltșațar a luat cuvântul și a zis: „Stăpâne al meu, visul să fie pentru cei care te urăsc și interpretarea lui, pentru dușmanii tăi!

¹⁷ Copacul pe care l-ai văzut crescând și devenind puternic, a cărui înălțime atingea cerul și care era văzut de tot pământul,

¹⁸ ale cărui frunze erau frumoase, care avea roade multe și în care era hrană pentru toți, sub care locuiau animalele câmpului și în ramurile căruia locuiau păsările cerului,

¹⁹ [copacul acela] ești tu, rege, care ai devenit mare și puternic, și măreția ta este atât de mare, încât atinge cerul, iar stăpânirea ta este până la marginile pământului.

²⁰ Iar despre faptul că ai văzut un străjer, un sfânt, coborând din cer și zicând: «Tăiați copacul și distrugeți-l, dar lăsați-i rădăcinile în pământ și legați-l cu fier și cu bronz în iarba care este pe câmpie: roua cerului să-l ude și cu animalele câmpului să aibă parte până vor trece peste el șapte timpuri»,

²¹ aceasta este interpretarea, rege: hotărârea Celui Preaînalt vine peste stăpânul meu, regele.

²² Vei fi alungat dintre oameni și locuința ta va fi cu animalele câmpului; te vor hrăni cu iarbă ca pe boi, vei fi udat de roua cerului și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste regatele oamenilor și le dă celui căruia vrea.

²³ Iar că s-a poruncit să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, [aceasta înseamnă] că regatul tău va rămâne al tău după ce vei recunoaște că cerul stăpânește.

²⁴ De aceea, rege, să-ți fie plăcut sfatul meu: îndepărtează păcatele tale prin dreptate și nelegiuirile tale, prin îndurare față de cei săraci. Poate și se va prelungi pacea!”.

Împlinirea visului

²⁵ Toate acestea au venit peste Nabucodonosor, regele.

²⁶ După douăsprezece luni, se plimba pe [terasa] palatului său regal din Babilon.

²⁷ Regele a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare, pe care eu l-am construit drept casă a domniei prin tăria puterii mele și spre gloria splendorii mele?”.

²⁸ Regele încă nu terminase cuvântul când a coborât din cer un glas: „Cuvintele sunt către tine, rege Nabucodonosor! Domnia este luată de la tine.

²⁹ Te vor alunga dintre oameni și cu animalele câmpului vei avea locuința; te vor hrăni cu iarbă ca pe boi și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste regatele oamenilor și că le dă celui căruia vrea”.

³⁰ În acel moment, s-a împlinit cuvântul cu privire la Nabucodonosor: a fost alungat dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii. Trupul lui a fost udat de roua cerului până când părul i-a crescut cât [penele] vulturilor și unghiile, cât [ghearele] păsărilor.

³¹ „La sfârșitul zilelor, eu, Nabucodonosor, mi-am ridicat ochii spre cer și cunoașterea mea s-a întors în mine. L-am binecuvântat pe Cel Preaînalt, l-am lăudat și l-am cinstit pe Cel veșnic viu, a cărui stăpânire este o stăpânire veșnică și a cărui domnie este din generație în generație.

³² Toți locuitorii pământului sunt considerați nimic. El face după cum vrea cu puterile cerului și cu locuitorii pământului. Nu este cine să poată opri mâna lui și să-i spună: «Ce faci?».

³³ În acel timp, cunoașterea s-a întors în mine și spre gloria domniei mele, splendoarea și măreția mea s-au întors la mine. Sfetnicii mei și nobilii mei m-au căutat; am fost restabilit în domnia mea și măreția mea a continuat să crească.

³⁴ Acum, eu, Nabucodonosor, îl laud, îl preamăresc și îl cinstesc pe Regele cerului, căci toate lucrările lui sunt adevăr și căile lui sunt drepte, pentru că el poate să înjosească pe cel care umblă cu trufie”.

V. OSPĂȚUL LUI BALTAZAR

5.

¹ Baltazar, regele, a făcut un ospăț mare pentru cei o mie de nobili ai săi și înaintea celor o mie a băut vin.

² Baltazar, regele, a spus în timp ce degusta vinul să fie aduse vasele din aur și din argint pe care le luase Nabucodonosor, tatăl său, din templul de la Ierusalim, ca să bea din ele, regele, nobilii săi, soțiile și concubinele sale.

³ Atunci au adus vasele din aur, cele luate din templul casei Domnului care era în Ierusalim, și au băut din ele regele, nobilii săi, soțiile și concubinele sale.

⁴ Au băut vin și i-au lăudat pe dumnezeii din aur, din argint, din bronz, din fier, din lemn și din piatră.

⁵ În acea clipă, s-au arătat degetele unei mâini de om care scriau în fața candelabrului, pe tencuiala zidului din palatul regelui. Și regele vedea palma mâinii care scria.

⁶ Atunci, regele s-a schimbat la față și gândurile lui s-au tulburat; încheieturile picioarelor s-au înmuia și genunchii se loveau unul de altul.

⁷ Regele a strigat puternic să fie aduși ghicitorii, caldeii și astrologii. Regele a luat cuvântul și le-a spus înțelepților din Babilon: „Oricine va citi scrierea aceasta și va face cunoscută interpretarea ei va fi îmbrăcat în purpură, i se va pune un lanț de aur la gât și va fi al treilea în regat”.

⁸ Atunci au venit toți înțelepții regelui, dar nu au putut să citească scrierea și nici să facă cunoscută regelui interpretarea ei.

⁹ Atunci, regele s-a tulburat foarte mult și s-a schimbat la față, iar nobilii lui au înmărmurit.

- ¹⁰ Regina, [auzind] cuvintele regelui și ale nobililor săi, a venit în încăperea ospățului, a luat cuvântul și a zis: „În veci să trăiești, rege! Să nu se tulbure gândurile tale și fața ta să nu se schimbe!
- ¹¹ Este un om în regatul tău, în care este duhul Dumnezeului celui Sfânt; în zilele tatălui tău s-au găsit în el lumină, pricepere și înțelepciune ca înțelepciunea lui Dumnezeu. Și regele Nabucodonosor, tatăl tău, l-a stabilit mai-mare peste magii, ghicitorii, caldeii și astrologii tatălui tău, regele.
- ¹² Deoarece s-a găsit în el, în Daniel, un duh deosebit de cunoaștere și pricepere pentru interpretarea viselor, pentru arătarea celor ascunse și pentru rezolvarea lucrurilor grele, în el, căruia regele i-a pus numele de Beltșatar, acum să fie chemat Daniel și el va face cunoscută interpretarea”.
- ¹³ Atunci, Daniel a fost adus înaintea regelui. Regele a luat cuvântul și i-a spus lui Daniel: „Tu ești acel Daniel dintre fiii deportaților iudei pe care tatăl meu, regele, i-a făcut să vină din Iudeea?
- ¹⁴ Am auzit despre tine că duhul lui Dumnezeu este în tine și că s-au găsit în tine lumină, pricepere și o înțelepciune deosebită.
- ¹⁵ Acum, au fost aduși înaintea mea înțelepții și ghicitorii ca să citească scrierea aceasta și să-mi facă cunoscută interpretarea ei, dar nu au putut să-mi facă cunoscută interpretarea cuvântului.
- ¹⁶ Eu am auzit despre tine că tu poți să dai interpretări și să rezolvi lucrurile grele. Acum, dacă poți să citești scrierea și să-mi faci cunoscută interpretarea ei, vei fi îmbrăcat în purpură, ți se va pune un lanț de aur la gâtul tău și vei fi al treilea în regat”.
- ¹⁷ Atunci, Daniel a răspuns și i-a zis regelui: „Darurile tale să rămână ale tale și răsplata dă-o altcuiva! Dar voi citi regelui scrierea și-i voi face cunoscută interpretarea ei.
- ¹⁸ Tu, rege, Dumnezeul cel Preaînalt i-a dat lui Nabucodonosor, tatăl tău, domnia, măreția, puterea și gloria.
- ¹⁹ Datorită măreției pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile și limbile tremurau și se înspăimântau înaintea lui. El omora pe cine voia și lăsa în viață pe cine voia; înălța pe cine voia și înjosea pe cine voia.
- ²⁰ Dar când inima i s-a mărit și duhul i s-a împietrit până la orgoliu, a fost coborât de pe tronul domniei lui și puterea lui a fost luată de la el.
- ²¹ A fost alungat dintre fiii oamenilor și inima lui a fost ca a animalelor; locuința lui a fost cu măgarii sălbatici; îl hrăneau cu iarbă ca pe boi și trupul lui a fost udat de roua cerului până când a recunoscut că Dumnezeul cel Preaînalt stăpânește peste regatele oamenilor și că stabilește peste ele pe cine vrea.
- ²² Dar tu, Baltazar, fiul său, nu ți-ai înjosit inima, deși cunoșteai toate acestea.
- ²³ Te-ai ridicat împotriva Dumnezeului cerului. Au adus înaintea ta vasele casei sale și ai băut din ele vin tu, nobilii tăi, soțiile și concubinele tale și i-ai lăudat pe zeii din argint și din aur, din bronz și din fier, din lemn și din piatră, care nu văd, nu aud și nu înțeleg, iar pe Dumnezeul în mână căruia este suflarea ta și ale căruia sunt toate cărările tale nu l-ai preamărit.
- ²⁴ De aceea, el a trimis palma unei mâni ca să înfățișeze scrierea aceasta.
- ²⁵ Aceasta este scrierea care a fost înfățișată: «*Mene, mene, techel ufarsin*».
- ²⁶ Aceasta este interpretarea cuvântului: *Mene*: Dumnezeul a numărat domnia ta și i-a pus capăt.
- ²⁷ *Techel*: ai fost cântărit în balanță și ai fost găsit deficitar.
- ²⁸ *Peras*: regatul tău a fost împărțit și a fost dat mezilor și perșilor”.
- ²⁹ Atunci, Baltazar a poruncit ca Daniel să fie îmbrăcat în purpură și să i se pună un lanț de aur la gâtul său și să se dea de știre că el era al treilea care stăpânea în regat.
- ³⁰ Și în acea noapte, Baltazar, regele caldeilor, a fost ucis.

VI. DANIEL, ÎN GROAPA CU LEI

6.

Gelozia satrapilor

- ¹ Darius, medul, a primit domnia când era în vârstă de șaiszeci și doi de ani.

- ² Lui Darius i-a plăcut să stabilească peste regat o sută douăzeci de satrapi care să fie în tot regatul.
- ³ Peste ei a hotărât să fie trei înalți funcționari – dintre care unul era Daniel – cărora satrapii trebuiau să le dea cont, astfel ca regele să nu aibă de suferit.
- ⁴ Astfel, Daniel îi întrecea pe înalții funcționari și pe satrapi, pentru că în el era un duh deosebit, iar regele s-a gândit să-l pună peste tot regatul.
- ⁵ Atunci, înalții funcționari și satrapii căutau să găsească un motiv împotriva lui Daniel cu privire la regat, dar nu au putut să găsească niciun motiv de îndoială, pentru că el era credincios și nu se găsea în el nicio neglijență sau [motiv de] îndoială.
- ⁶ Atunci, oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi împotriva acestui Daniel niciun motiv. De aceea, să căutăm împotriva lui [ceva legat de] legea Dumnezeului său”.
- ⁷ Apoi, acești înalți funcționari și satrapi au mers în grabă la rege și astfel i-au spus: „Veșnic să trăiești, rege Darius!
- ⁸ S-au sfătuit toți înalții funcționari ai regatului, guvernatorii, satrapii, consilierii și prefecții ca regele să stabilească o hotărâre și să o întărească pînă-o interdicție potrivit căreia oricine va face o rugămintă vreunui zeu sau om timp de treizeci de zile – în afară de tine, rege – să fie aruncat în groapa leilor.
- ⁹ Acum, rege, hotărăște interdicția și însemnează scrierea ca să nu poată fi modificată, după legea mezilor și a perșilor, care nu poate fi încălcată!”.
- ¹⁰ După acestea, regele Darius a însemnat scrierea și interdicția.

Rugăciunea lui Daniel

- ¹¹ Când Daniel a aflat că s-a însemnat scrierea, a venit acasă, unde ferestrele erau deschise în camera de sus către Ierusalim și unde de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și-l lăuda pe Dumnezeu, așa cum făcea și înainte de aceasta.
- ¹² Atunci, oamenii aceștia au venit în grabă și l-au găsit pe Daniel rugându-se și implorându-l pe Dumnezeul său.
- ¹³ Atunci, au venit și i-au zis regelui referitor la interdicția regelui: „Oare nu ai semnat interdicția ca orice om care ar face vreo rugămintă vreunui Dumnezeu sau om – în afară de tine, rege – să fie aruncat în groapa leilor?”. Regele a răspuns și a zis: „Sigur, cuvântul este ca legea mezilor și a perșilor, care nu poate fi încălcată”.
- ¹⁴ Ei au luat cuvântul și i-au zis regelui: „Daniel, unul dintre fiii iudeilor deportați, nu ține porunca ta, rege, și nici interdicția pe care ai semnat-o, ci de trei ori pe zi face rugăciuni”.
- ¹⁵ Regele, când a auzit cuvântul, s-a întristat foarte mult pentru el și pentru Daniel și și-a pus în inimă să-l salveze; și până la apusul soarelui s-a străduit să-l elibereze.
- ¹⁶ Atunci, oamenii aceștia s-au năpusit la rege și i-au zis: „Tu știi, rege, că este o lege a mezilor și a perșilor, că orice interdicție și hotărâre pe care a stabilit-o regele nu poate fi modificată”.

Daniel, în groapa leilor

- ¹⁷ Atunci, regele a răspuns și a spus să fie adus Daniel și să fie aruncat în groapa leilor. Regele a luat cuvântul și i-a spus lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia tu îi slujești neînterupt, el poate să te salveze”.
- ¹⁸ Au adus o piatră și au pus-o la gura gropii. Regele a sigilat-o cu inelul său și cu inelul nobililor săi, pentru ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.
- ¹⁹ Regele a venit în palatul său și a petrecut noaptea în post, nu au fost aduse concubine și somnul l-a părăsit.
- ²⁰ Regele s-a ridicat dis-de-dimineată, odată cu zorile, și s-a grăbit să vină la groapa leilor.
- ²¹ Și, apropiindu-se de groapă, l-a strigat cu glas îngrijorat pe Daniel. Regele a luat cuvântul și i-a zis lui Daniel: „Daniel, slujitorul Dumnezeului celui viu, oare Dumnezeul tău, căruia îi slujești neînterupt, te-a putut salva de lei?”.
- ²² Atunci, Daniel i-a vorbit regelui: „Rege, să trăiești veșnic!”.
- ²³ Dumnezeul meu l-a trimis pe îngerul său, care a închis gura leilor și nu mi-au făcut niciun rău, pentru că, înaintea lui, am fost găsit nevinovat; ba chiar și înaintea ta, rege, nu am făcut niciun rău”.

²⁴ Atunci, regele s-a bucurat foarte mult pentru aceasta și a poruncit ca Daniel să fie scos din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu au găsit pe el nicio rană, pentru că el își pusese încrederea în Dumnezeuul său.

²⁵ Regele a poruncit să fie aduși oamenii aceia care-l vorbiseră de rău pe Daniel. i-au aruncat în groapa leilor pe ei, pe copiii lor și pe soțiile lor. Și nu au ajuns la fundul gropii că leii i-au înșfăcat și le-au zdrobit toate oasele.

Mărturisirea de credință a regelui

²⁶ Atunci, Darius, regele, a scris către toate popoarele, neamurile și limbile care locuiau pe tot pământul: „Să aveți multă pace!

²⁷ Dau poruncă potrivit căreia în toată stăpânirea regatului meu, [oamenii] să se teamă și să tremure înaintea Dumnezeuului lui Daniel, căci el este Dumnezeuul cel viu, care dănuie în veci: domnia lui nu va fi distrusă și stăpânirea lui este fără de sfârșit.

²⁸ El eliberează și mântuiește, el face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El l-a scăpat pe Daniel din ghearele leilor”.

²⁹ Daniel a avut succes sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cyrus, persanul.

VII. VISUL LUI DANIEL: CELE PATRU FIARE

7.

Viziunea fiarelor

¹ În primul an al lui Baltazar, regele din Babilon, Daniel a avut un vis și viziuni când era cu capul în patul lui. Apoi a scris primul vis și i-l a spus în cuvinte.

² Daniel a luat cuvântul și a zis: „Priveam, în viziunea mea de noapte, și, iată, patru vânturi din ceruri agitau Marea cea Mare.

³ Patru fiare mari au ieșit din mare, diferite una de cealaltă.

⁴ Prima era ca un leu și avea aripi de vultur. Am privit până când i s-au smuls aripile și a fost ridicată de la pământ. A fost făcută să stea pe picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.

⁵ Iată, o altă fiară, a doua, era ca un urs și s-a ridicat pe o parte. Avea trei coaste în gura ei, între dinți, și i s-a zis: «Ridică-te și mănâncă multă carne!».

⁶ După aceasta, am privit și, iată, alta, ca un leopard: avea patru aripi de pasăre pe spatele ei și fiara avea patru capete. Și i s-a dat stăpânire.

⁷ După aceasta, am privit în vedeniile mele de noapte și, iată, o a patra fiară înfricoșătoare, înspăimântătoare și foarte puternică. Avea dinți mari de fier, mânca și sfărâma și călca în picioare ceea ce rămânea. Era diferită de toate fiarele care fuseseră înaintea ei și avea zece coarne.

⁸ Am privit cu atenție coarnele și, iată, un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor; Trei coarne dintre cele dinainte au fost smulse dinaintea lui. Și, iată, în cornul acesta erau ochi ca ochii de om și o gură care vorbea mult.

Viziunea bătrânului și a Fiului Omului

⁹ Am privit până când au fost stabilite niște tronuri și un Bătrân s-a așezat.

Hainele lui erau ca zăpada și părul capului său, ca lâna curată.

Tronul lui era flăcări de foc și roțile lui, foc arzător.

¹⁰ Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea lui.

Mii de mii de mii îi slujeau

și zeci de mii de zeci de mii stăteau înaintea lui.

S-a așezat la judecată și cărțile au fost deschise.

¹¹ Atunci, eu priveam din cauza glasului cuvintelor multe pe care le rostea cornul. Am privit până când a fost ucisă fiara și trupul ei a fost distrus și dat ca să fie ars în foc.

¹² Celorlalte fiare li s-a luat stăpânirea, dar li s-a lungit viața și li s-a dat să fie pentru un [anumit] timp și un [alt] timp.

¹³ Priveam în timpul viziunilor mele de noapte

și, iată, [cineva] ca un Fiu al Omului venea pe norii cerului.

S-a apropiat de Bătrân și a fost adus înaintea lui.

¹⁴ Lui i s-au dat stăpânirea, gloria și domnia

și toate popoarele, neamurile și limbile îl slujesc.

Stăpânirea lui este o stăpânire veșnică, ce nu va trece,

și domnia lui nu va fi distrusă.

Interpretarea viziunii

¹⁵ Atunci, mie, Daniel, mi s-a tulburat duhul în trupul meu, și vedeniile din capul meu m-au răscolit.

¹⁶ M-am apropiat de unul dintre cei care stăteau și l-am întrebat despre adevărul tuturor acestor [lucruri]. El mi-a vorbit și mi-a făcut cunoscută interpretarea lucrurilor.

¹⁷ «Acele fiare mari, care sunt patru, înseamnă patru regi care se vor ridica din pământ.

¹⁸ Sfinții Celui Preaînalt vor primi domnia și vor stăpâni regatul pentru totdeauna și până în vecii vecilor».

¹⁹ Atunci am vrut să cunosc adevărul despre fiara a patra, care era diferită de toate celelalte și era foarte înspăimântătoare: avea dinții de fier și unghiile de bronz, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;

²⁰ ca și despre cele zece coarne care erau pe capul ei și despre celălat [corn] care a ieșit și înaintea căruia au căzut trei [coarne]; despre cornul acesta care avea ochi pe el și o gură care vorbea mult și a cărui înfățișare era mai mare decât a celorlalte [coarne].

²¹ Priveam și cornul acesta a făcut război cu sfinții și a fost mai puternic decât ei;

²² [toate] până când va veni Bătrânul și se va așeza la judecată pentru cei sfinți ai Celui Preaînalt. Va veni timpul când sfinții vor lua în stăpânire domnia.

²³ Așa mi-a vorbit:

«A patra fiară înseamnă o a patra domnie care va fi pe pământ.

Va fi diferită de toate domniile,

va devora tot pământul, îl va călca [în picioare] și-l va zdrobi.

²⁴ Iar cele zece coarne înseamnă

că din această domnie se vor ridica zece regi,

și după ei se va ridica un altul,

care va fi diferit de cei dinaintea lui și va supune trei regi.

²⁵ El va rosti cuvinte împotriva Celui Preaînalt

și-i va asupri pe sfinții Celui Preaînalt.

Va căuta să schimbe timpurile și legea.

Ei vor fi dați în mâna lui până la un timp, timpuri și jumătate de timp.

²⁶ Apoi se va așeza la judecată și i se va lua stăpânirea,

pentru a fi distrus și nimicuit până la sfârșit.

²⁷ Domnia, stăpânirea și măreția domniilor
de sub toate cerurile vor fi date poporului sfinților Celui Preaînalt.
Domnia lui este o domnie veșnică
și toate stăpânirile îi vor sluji și-l vor asculta».

²⁸ Aici este sfârșitul cuvintelor.
Pe mine, Daniel, gândurile mele m-au tulburat foarte mult
și m-am schimbat la față, dar am păstrat cuvintele în inima mea.

VIII. VIZIUNEA LUI DANIEL: BERBECUL ȘI ȚAPUL

8.

Viziunea

- ¹ În anul al treilea al domniei lui Baltazar, regele, mi s-a arătat o viziune mie, Daniel, după viziunea pe care am avut-o la început.
- ² Priveam în viziune și în timpul viziunii eu eram în fortăreața Susa din provincia Elam. În timpul viziunii eram pe malul [râului] Ulai.
- ³ Mi-am ridicat ochii, am privit și, iată, un berbec stătea pe mal: avea două coarne, unul mai înalt decât celălalt; iar [cornul] mai înalt apăruse la urmă.
- ⁴ Am văzut că berbecul împungea spre vest, spre nord și spre sud: niciun animal nu putea să stea înaintea lui și nici să scape de el. Făcea ce-i plăcea și a devenit mare.
- ⁵ Eu mă uitam cu atenție și, iată, un țap venea de la apus pe suprafața întregului pământ și nu atingea pământul. Țapul avea un corn impunător între ochi.
- ⁶ A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând pe mal și a alergat împotriva lui în mânia sa aprinsă.
- ⁷ Am văzut apropiindu-se de berbec și s-a avântat împotriva lui: l-a lovit pe berbec, i-a frânt cele două coarne și berbecul nu mai avea nicio putere să stea înaintea lui; l-a aruncat la pământ și l-a călcat în picioare și nu era cine să-l scape de el.
- ⁸ Țapul a devenit foarte mare; când a devenit puternic, i s-a frânt cornul cel mare, dar au crescut în locul lui patru [coarne] impunătoare, către cele patru vânturi ale cerurilor.
- ⁹ Din unul dintre ele a ieșit un corn mic, care a crescut peste măsură spre sud, spre est și spre [țara] frumuseții.
- ¹⁰ S-a mărit până la oștirea cerurilor și a făcut să cadă din oștire și dintre stele și le-a călcat în picioare.
- ¹¹ Până la căpetenia cerurilor s-a mărit și a luat de la el jertfa perpetuă și a fost aruncată temelia locului său celui sfânt.
- ¹² O armată a fost dată în locul sacrificiului perpetuu spre nelegiuire și adevărul a fost aruncat la pământ. [Cornul] o va face și va reuși.
- ¹³ Am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt îi spunea celui care vorbea: «Până când va fi viziunea despre jertfa perpetuă și despre nelegiuirea devastatoare pentru a da ceea ce este sfânt și oștirea să fie călcate în picioare?».
- ¹⁴ El mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; atunci, ceea ce este sfânt va fi îndreptățit!».

Îngerul Gabriel explică viziunea

- ¹⁵ Pe când eu, Daniel, priveam la viziune și-i căutam înțelesul, iată, stătea înaintea mea ca înfățișarea unui bărbat.
- ¹⁶ Am auzit un glas de om în mijlocul [râului] Ulai care a strigat și a zis: «Gabriel, explică-i acestuia arătarea!».

¹⁷ El a venit lângă [locul] unde stăteam; când se apropia, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: «Înțelege, fiu al omului, că arătarea este pentru timpul sfârșitului!».

¹⁸ În timp ce el îmi vorbea, eu am adormit cu fața la pământ, dar el m-a atins și m-a făcut să stau în picioare [în locul] unde stăteam.

¹⁹ Mi-a zis: «Iată, îți fac cunoscut ce va fi la sfârșitul indignării, căci [viziunea] este pentru timpul sfârșitului.

²⁰ Berbecul pe care l-ai văzut că avea două coarne sunt regii Mediei și Persiei.

²¹ Țapul păros este regele din Iavan, iar cornul cel mare care era între ochii lui este regele cel dintâi.

²² [Cornul] care s-a frânt și celealte patru care s-au ridicat în locul lui sunt patru regate ce se vor ridica din neamul [său], dar nu vor avea puterea lui.

²³ La sfârșitul domniei lor, când se vor termina nelegiuirile,
se va ridica un rege cu fața crâncenă și priceput la intrigi.

²⁴ Puterea lui va crește, dar nu datorită forței sale.

Va devasta prin fapte minunate, va avea succes și va împlini.

Îi va ruina pe cei puternici și pe poporul sfinților.

²⁵ Va avea succes datorită șireteniei sale

și viclenia va fi la îndemâna lui.

Inima i se va mări și-i va devasta pe mulți în timp de liniște.

Va sta împotriva căpeteniei căpeteniilor,

dar va fi zdrobit nu de mână de om.

²⁶ Arătarea despre serile și diminețile

care ți-a fost spusă este adevărată.

Dar tu sigilează viziunea, căci ea este pentru multe zile».

²⁷ Eu, Daniel, am rămas ca [leșinat] și bolnav timp de multe zile; apoi m-am ridicat și mi-am îndeplinit misiunea față de rege. Dar am rămas uimit de viziune, deși nu știa nimeni.

IX. PROFEȚIA DESPRE CELE ȘAPTEZECI DE SĂPTĂMÂNI

9.

Rugăciunea lui Daniel

¹ În primul an al lui Darius, fiul lui Artaxerxes din descendența mezilor, care a domnit peste regatul caldeilor,

² în anul întâi al domniei lui, eu, Daniel, voiam să pricep din cărți numărul anilor pentru care fusese cuvântul Domnului către Ieremia, profetul, pentru împlinirea devastării Ierusalimului: șaptezeci de ani.

³ Mi-am îndreptat fața către Domnul Dumnezeu ca să-l caut în rugăciune și cereri cu post, sac și cenușă.

⁴ M-am rugat Domnului Dumnezeului meu, am făcut mărturisire și i-am zis: «Te rog, Doamne Dumnezeule mare și înfricoșător, tu care păstrezi alianța și bunătatea față de cei care te iubesc și păzesc poruncile tale!

⁵ Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, ne-am răzvrătit, ne-am revoltat și ne-am îndepărtat de la poruncile tale și de la judecățile tale.

⁶ Nu i-am ascultat pe slujitorii tăi, profeții, care au vorbit în numele tău către regii noștri, către căpeteniile noastre, către părinții noștri și către tot poporul țării.

⁷ A ta, Doamne, este dreptatea, iar a noastră este rușinea fețelor, cum este astăzi pentru oamenii din Iuda și pentru locuitorii Ierusalimului, pentru întregul Israel, cei de aproape și cei de departe, în toate țările unde i-ai alungat din cauza infidelității lor pe care au săvârșit-o împotriva ta.

⁸ Doamne, a noastră este rușinea fețelor, a regilor noștri, a căpeteniilor noastre și a părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva ta.

⁹ Dar la Domnul Dumnezeu nostru este îndurare și iertare, căci împotriva lui ne-am revoltat.

¹⁰ Nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să umblăm în legile sale pe care le-a pus înaintea noastră prin slujitorii săi, profeții.

¹¹ Întregul Israel a încălcat legea ta și s-a îndepărtat, ca să nu asculte glasul tău, dar tu ai pus asupra noastră blestemul și jurământul care este scris în Legea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva sa.

¹² El a făcut să se împlinescă cuvintele pe care le-a spus împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri, care ne-au judecat, aducând asupra noastră răul cel mare, care nu a fost făcut sub toate cerurile așa cum a fost făcut în Ierusalim.

¹³ După cum este scris în Legea lui Moise, tot răul acesta a venit asupra noastră și nu am îmbunătățit fața Domnului Dumnezeului nostru întorcându-ne de la nelegiuirile noastre ca să înțelegem adevărul tău.

¹⁴ Domnul a vegheat asupra răului și l-a adus asupra noastră, căci drept este Domnul Dumnezeu nostru în toate lucrările sale pe care le-a făcut, deși noi nu am ascultat de glasul lui.

¹⁵ Acum, Doamne Dumnezeu nostru, tu care l-ai scos pe poporul tău din țara Egiptului cu mână tare și ți-ai făcut un nume, cum este astăzi: noi am păcătuit, noi ne-am răzvrătit.

¹⁶ Doamne, după toată dreptatea ta, întoarce-ți, te rugăm, fața și mânia ta de la cetatea ta, Ierusalimul, de la muntele tău cel sfânt, căci din cauza păcatelor noastre și a nelegiuirilor părinților noștri Ierusalimul și poporul tău au ajuns de ocară pentru toți cei care ne înconjoară.

¹⁷ Acum, ascultă, Dumnezeu nostru, rugăciunea slujitorului tău și cererile lui și luminează-ți fața asupra sanctuarului tău cel devastat, de dragul tău, Doamne!

¹⁸ Pleacă-ți urechea, Dumnezeu nostru, și ascultă! Deschide-ți ochii și vezi ruinele noastre și cetatea asupra căreia este invocat numele tău. Căci nu pentru dreptatea noastră sunt aduse cererile noastre înaintea ta, ci pentru îndurarea ta cea mare.

¹⁹ Doamne, ascultă! Doamne, iartă! Doamne, ia aminte: fă și nu întârzia, de dragul tău, Dumnezeule! Pentru că numele tău este invocat asupra cetății tale și asupra poporului tău!».

Îngerul Gabriel explică profeția

²⁰ Pe când eu încă mai vorbeam și mă rugam, mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu, Israel, aduceam cererea mea înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu,

²¹ când eu încă mai vorbeam în rugăciune, omul Gabriel pe care-l văzusem în viziunea de la început a zburat și m-a atins cu aripa cam la timpul ofrandei de seară.

²² El m-a făcut să înțeleg, a vorbit cu mine și mi-a zis: «Daniel, am ieșit acum ca să te fac să pricepi înțelesul.

²³ La începutul rugăciunii tale a ieșit un cuvânt, iar eu am venit să-ți fac cunoscut, căci tu ești preaiubit: înțelege cuvântul și pricepe arătarea!

²⁴ Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte
asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte
până la încetarea răzvrătirii și până la sfârșitul păcatului,
până la ispășirea nelegiuirii și până la venirea dreptății veșnice,
ca să fie sigilată viziunea
și profetul să-l ungă pe sfântul sfinților.

²⁵ Să știi și să înțelegi că, de la ieșirea cuvântului
referitor la întoarcerea și la reconstruirea Ierusalimului
până la conducătorul cel uns,
sunt șapte săptămâni,
iar timp de șaiszeci și două de săptămâni
vor fi reconstruite piața și șanțul în timpuri de oprimare.

²⁶ După cele şaizeci şi două de săptămâni
va fi nimicit unsul şi nu va mai fi.
Cetatea şi sanctuarul vor fi nimicite de poporul principelui care vine
şi sfârşitul lui va fi în potop.
Iar până la sfârşit va fi un război al devastărilor hotărâte.

²⁷ Va întări o alianţă cu mulţi timp de o săptămână.
La jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi ofranda,
iar pe aripa [templului] va fi urâciunea pustiirii până ce se va termina.
Şi ceea ce este hotărât va fi pus împotriva devastatorului»”.

X. VIZIUNEA CEA MARE: timpul mâniei

10.

Viziunea cu omul îmbrăcat în haine de în

¹ În al treilea an al lui Cirus, regele Persiei, i-a fost descoperit un cuvânt lui Daniel, care este chemat cu numele Beltşaţar. Cuvântul este adevărat şi lupta este mare. El a înţeles cuvântul şi a avut înţelegerea în viziune.

² În zilele acelea, eu, Daniel, am fost în doliu timp de trei săptămâni de zile.

³ Hrană plăcută nu am mâncat, carne şi vin nu au intrat în gura mea şi nici nu m-am uns până la împlinirea celor trei săptămâni de zile.

⁴ În ziua a douăzeci şi patra a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, Tigru.

⁵ Mi-am ridicat ochii, m-am uitat şi, iată, era un om îmbrăcat în în, iar coapsele le avea încinse cu aur de Ufaz.

⁶ Trupul său era asemenea crisolitului; faţa lui era ca înfăţişarea unui fulger; ochii săi erau ca torţele aprinse, braţele şi picioarele lui erau asemenea bronzului lustruit, iar glasul cuvintelor lui era ca glasul unei mulţimi.

⁷ Numai eu, Daniel, am văzut arătarea; oamenii care erau cu mine nu au văzut arătarea, ci o mare teamă a căzut peste ei şi au fugit să se ascundă.

⁸ Eu am rămas singur şi am văzut această apariţie mare. Nu a mai rămas în mine nicio putere, aspectul mi s-a schimbat ca al unui [om] distrus şi nu mi-a mai rămas nicio putere.

Apariţia îngerului

⁹ Am auzit glasul cuvintelor lui; când auzeam glasul cuvintelor lui, eram ca adormit, cu faţa la pământ.

¹⁰ Dar, iată, o mână m-a atins şi m-a făcut să stau pe genunchii mei şi pe palmele mele.

¹¹ El mi-a zis: „Daniel, om preaiubit, înţelege cuvintele pe care eu ţi le spun! Stai în locul unde eşti, căci eu am fost trimis la tine!”. Şi, în timp ce vorbea cu mine aceste cuvinte, eu stăteam [în picioare] tremurând.

^{1 2} Apoi mi-a zis: „Daniel, nu te teme, căci din prima zi în care ţi-ai pus la inimă să înţelegi şi să te umileşti înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost ascultate. Iar eu am venit datorită cuvintelor tale.

¹³ Căpetenia regatului Persiei a stat înaintea mea timp de douăzeci şi una de zile, dar, iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele dintâi, a venit să mă ajute. Eu l-am lăsat acolo, lângă regii Persiei.

¹⁴ Am venit să te fac să înţelegi ceea ce se va întâmpla la sfârşitul zilelor, căci este încă o viziune pentru zile”.

¹⁵ În timp ce el vorbea cu mine astfel de lucruri, m-am pus cu faţa la pământ şi am rămas în tăcere.

¹⁶ Și, iată, cineva care era asemenea fiilor oamenilor mi-a atins buzele. Eu mi-am deschis gura, am vorbit și am zis: „Domnul meu, din cauza apariției m-au cuprins dureri ca ale nașterii și nu mi-a mai rămas nicio putere.

¹⁷ Cum ar putea slujitorul domnului meu să vorbească cu domnul meu? Nu mai este putere în mine și suflare nu a rămas în mine”.

¹⁸ Dar, din nou, cineva ca înfățișarea unui om m-a atins și m-a întărit.

¹⁹ Apoi mi-a zis: „Nu te teme, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și puternic!”. Și, pe când vorbea cu mine, m-am simțit întărit și am zis: „Să vorbească domnul meu, căci m-ai întărit!”.

Anunț profetic

²⁰ Și mi-a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să lupt cu căpetenia Persiei. Când eu voi ieși, iată, căpetenia din Iavan va veni!

²¹ Dar vreau să-ți fac cunoscut ceea ce este scris în cartea adevărului. Nu este nimeni mai tare decât mine împotriva acestora decât numai Mihail, căpetenia voastră”.

11.

Primele războaie dintre seleucizi și lagizi

¹ În primul an al lui Darius, eu stăteam ca să-l întăresc și să-l ajut.

² Acum îți voi face cunoscut adevărul. Iată, încă trei regi se vor ridica pentru Persia, iar al patrulea va aduna foarte multe bogății, mai mult decât toți. Și, când se va întări prin bogățiile lui, îi va face pe toți să se ridice împotriva regatului din Iavan.

³ Dar se va ridica un rege puternic, va stăpâni peste o mare stăpânire și va face ceea ce va voi.

⁴ După ce se va ridica, stăpânirea lui va fi distrusă și împărțită în cele patru vânturi ale cerului, dar nu pentru urmașii săi și nici pentru stăpânirea lui cu care a stăpânit, căci regatul lui va fi smuls și dat altora, dar nu alor săi.

⁵ Regele din sud se va întări, dar una dintre căpeteniile sale se va întări mai mult decât el și va avea o stăpânire mai mare decât stăpânirea lui.

⁶ La sfârșitul anilor, se vor uni, iar fiica regelui din sud va veni la regele din nord și vor face înțelegere. Ea nu-și va păstra puterea brațului și nici el nu va rămâne în picioare, nici descendența lui. Vor fi dați [abandonării] ea, cel care i-a dat naștere și cel care a întărit-o în timpurile [acelea].

⁷ Dar se va ridica un vlăstar din rădăcinile ei în locul său, va merge împotriva armatei, va intra în fortăreața regelui din nord: va lupta împotriva lor și va fi mai puternic.

⁸ Îi va duce în captivitatea Egiptului chiar și pe zeii lor, pe idolii lor împreună cu vasele lor prețioase din argint și din aur, iar el va sta mai mulți ani decât regele din nord.

⁹ Va veni în regatul regelui din sud, dar se va întoarce în pământul său.

¹⁰ Fiii săi vor ataca și vor aduna mulțime de armate mari, vor veni, vor năvăli și vor străbate; iar el se va întoarce spre fortăreața lui.

¹¹ Regele din sud se va mânia, va ieși și va lupta împotriva lui, împotriva regelui din nord; va face să se ridice o mulțime mare și va fi dată mulțimea în mâna lui.

¹² După ce va fi luată mulțimea, i se va înălța inima, va face să cadă zeci de mii, dar tot nu va fi puternic.

¹³ Dar regele din nord se va întoarce și va face să se ridice o mulțime mai mare decât cea dintâi, iar după un timp de câțiva ani va veni cu o armată mare și cu bunuri multe.

¹⁴ În acele timpuri, mulți se vor ridica împotriva regelui din sud, dar niște fii violenți ai poporului tău se vor ridica să împlinescă viziunea, însă vor cădea.

¹⁵ Regele din nord va veni, va înălța parapeți și va captura cetatea fortificată. Puterile din sud nu se vor ridica, nici cei mai aleși ai lor, pentru că nu vor avea forță să reziste.

¹⁶ Cel care va veni împotriva lui va face ceea ce va voi și nu va fi cine să stea în fața lui; el va sta în țara frumuseții și distrugerea va fi în mâna lui.

¹⁷ Își va propune să vină cu forța întregului său regat și cei dreپți vor lucra cu el. I-o va da pe o fată dintre femei ca să-l ruineze, dar ea nu va rezista și nu va fi a lui.

¹⁸ Apoi își va întoarce fața spre insule și va captura multe; dar un conducător va face să înceteze ocară lui, fără ca el să-i întoarcă ocară.

¹⁹ Își va întoarce fața spre fortărețele țării sale, dar se va poticni, va cădea și nu va mai putea fi găsit.

²⁰ Dar apoi se va ridica altcineva în locul lui: va face să treacă un perceptor prin regatul său frumos, dar după câteva zile va fi zdrobit, nu prin mânie și nici prin război.

Antioh Epifanul

²¹ Apoi se va ridica un disprețuit în locul lui, căruia nu-i vor da cinstea domniei. El va veni în timp de liniște și va face să se întărească domnia prin intrigi.

²² Puterile potopului se vor revărsa dinaintea lui și vor fi zdrobite, chiar și principele alianței.

²³ După ce vor face înțelegere cu el, el va lucra cu înșelăciune. Se va ridica și se va întări cu puțin popor.

²⁴ Va veni în timp de liniște în locurile fertile ale provinciei și va face ceea ce nu au făcut părinții lui și nici părinții părinților lui. Va prăda și va jefui și va lua ca pradă bunurile lor. Va face planuri împotriva fortărețelor, dar până la un timp.

²⁵ Apoi își va ridica puterea și inima împotriva regelui din sud cu o armată mare. Dar regele din sud îl va ataca în luptă cu o armată mare și cu o forță foarte mare; însă nu va rezista, pentru că se vor face planuri împotriva lui.

²⁶ Cei care vor mânca porția lui de hrană îl vor zdrobi, armata lui va fi împrăștiată și vor cădea mulți străpunși.

²⁷ Amândoi regii vor avea la inimă să-și facă rău și la aceeași masă vor spune minciuni. Dar nu va avea succes, pentru că încă nu este sfârșitul timpului hotărât.

²⁸ Se va întoarce în țara lui cu multe bunuri și inima lui va fi împotriva alianței celei sfinte. După ce va face, se va întoarce în țara lui.

²⁹ La timpul hotărât va veni din nou în sud, dar cele de după nu vor fi ca mai înainte.

³⁰ Și vor veni împotriva lui corăbii din Chitim și el va fi umilit. El se va întoarce și se va înfuria împotriva alianței celei sfinte și va face astfel: se va întoarce și-i va lua în seamă pe cei care au abandonat alianța sfântă.

³¹ Puteri [trimise] de el se vor ridica, vor profana sanctuarul, fortăreața și vor îndepărta jertfa perpetuă și vor pune urâciunea pustiirii.

³² Îi va corupe pe cei care se revoltă împotriva alianței prin lingușiri, dar poporul celor care îl cunosc pe Dumnezeu lor va rămâne puternic și va face [ca atare].

³³ Cei pricepuți ai poporului îi vor învăța pe mulți, dar vor cădea de sabie, de foc, de captivitate și de jaf timp de [câteva] zile.

³⁴ Când vor cădea, vor fi ajutați puțin și se vor uni cu ei mulți prin intrigi.

³⁵ Chiar și dintre cei pricepuți vor cădea ca să fie încercați, purificați și albiți până la timpul sfârșitului, căci încă nu este timpul hotărât.

³⁶ Regele va face ce va voi; se va înălța și se va mări mai presus de toți dumnezeii și împotriva Dumnezeului dumnezeilor va spune minunății. El va avea succes până se va termina indignarea, pentru că ceea ce este hotărât se va face.

³⁷ Nu va lua în seamă dumnezeii părinților lui, nici dorința femeilor și pe niciun dumnezeu al lor nu-l va lua în seamă, căci se va mări deasupra tuturor.

³⁸ În locul lor îl va cinsti pe dumnezeul fortăreței, pe dumnezeul pe care nu l-au cunoscut părinții săi: îl va cinsti cu aur, cu argint, cu pietre prețioase și cu lucruri plăcute.

³⁹ Va face fortărețe mari cu un dumnezeu străin. Pe cel care îl va cinsti, îl va face să fie mare în onoare, îi va pune să stăpânească peste mulți și le va împărți pământul ca răsplătă.

Timpul sfârșitului – timpul persecutorului

⁴⁰ La timpul sfârșitului, regele din sud se va confrunta cu el și se va avânta asupra lui regele din nord cu cavalerie, cu călăreți și cu corăbii multe. Va veni în țări, va năvăli și va străbate.

⁴¹ Va veni în țara frumuseții și multe vor cădea. Dar vor scăpa din mâna lui aceștia: Edom, Moab și cei dintâi ai fiilor lui Amon.

⁴² Își va întinde mâna împotriva țărilor și nici țara Egiptului nu va avea scăpare.

⁴³ Va stăpâni peste comorile de aur și de argint și peste toate lucrurile de valoare ale Egiptului; libienii și etiopienii vor fi la picioarele lui.

⁴⁴ Îl vor tulbura vești din răsărit și din nord, iar el va ieși cu mânie mare ca să nimicească și să distrugă multe.

⁴⁵ Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele sfânt al frumuseții. Va ajunge la sfârșitul lui și nu va fi cine să-l ajute.

12.

Învierea și răsplata

¹ În acel timp, se va ridica Mihail,
marele conducător care stă peste fiii poporului tău.
Va fi un timp de strâmtorare
cum nu a mai fost de când există un popor și până în acel timp.
În acel timp, va fi salvat poporul tău,
oricine va fi găsit scris în carte.

² Mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi:
unii pentru viața veșnică,
iar alții pentru ocara și dezgustul veșnic.

³ Cei pricepuți vor străluci ca strălucirea firmamentului
și cei care i-au făcut pe mulți să fie drepti,
ca stelele în veci și pentru totdeauna.

⁴ Tu, însă, Daniel, sigilează cuvintele și sigilează și cartea până la timpul de la sfârșit. Mulți o vor parcurge și se va mări cunoașterea.

Profeția sigilată

⁵ Eu, Daniel, am privit și, iată, alți doi care stăteau: unul pe un mal al râului, iar altul, pe celălalt mal al râului.

⁶ Unul i-a zis omului îmbrăcat în in care stătea deasupra apelor râului: „Când va fi sfârșitul minunățiilor?”.

⁷ Apoi l-am auzit pe omul îmbrăcat în in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat mâna dreaptă și cea stângă spre ceruri și a jurat pe Cel veșnic Viu: „Va fi pentru un timp, timpuri și jumătate. Când se va sfârși zdrobirea puterii poporului celui sfânt, toate acestea se vor termina”.

⁸ Eu am auzit, dar nu am înțeles. Și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestora?”.

⁹ El mi-a zis: „Du-te, Daniel! Cuvintele acestea vor fi ascunse și sigilate până la timpul de la sfârșit.

¹⁰ Mulți vor fi purificați, albiți și șlefuiți. Cei nelegiuți vor continua să săvârșescă nelegiuirea și niciun nelegiuit nu va înțelege; dar cei pricepuți vor înțelege.

¹¹ Din momentul în care va fi îndepărtată jertfa perpetuă și va fi pusă urâciunea pustiirii, vor fi o mie două sute nouăzeci de zile.

¹² Fericit cel care va aștepta și va ajunge la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!

¹³ Iar tu, mergi până la sfârșit. Te vei odihni, te vei ridica pentru partea ta de moștenire la sfârșitul zilelor”.

XI. SUZANA ȘI JUDECATA LUI DANIEL

13.

¹ Era un om care locuia în Babilon și numele lui era Ioachim.

² El și-a luat o soție, al cărei nume era Suzana, fiica lui Hilchia. Ea era foarte frumoasă și se temea de Domnul.

³ Părinții ei erau drepți și au învățat-o pe fiica lor după Legea lui Moise.

⁴ Ioachim era foarte bogat și avea o grădină în apropierea casei lui. La el se adunau iudeii pentru că el era cel mai onorat dintre toți.

⁵ Fuseseră stabiliți doi bătrâni din popor judecători în anul acela despre care Stăpânul spusese: „A ieșit nelegiuirea din Babilon, de la bătrânii judecători despre care se credea că guvernau poporul”.

⁶ Ei obișnuiau să vină în casa lui Ioachim și la ei veneau toți cei care se judecau.

⁷ Se întâmpla că, atunci când poporul pleca, spre miezul zilei, Suzana ieșea și se plimba prin grădina soțului ei.

⁸ Cei doi bătrâni o priveau în fiecare zi ieșind și plimbându-se și au fost cuprinși de poftă față de ea.

⁹ Ei și-au pierdut mințile și și-au plecat ochii, ca să nu mai vadă cerul și nici să nu-și mai amintească de judecățile cele drepte.

¹⁰ Și erau amândoi topiți pentru ea, dar nu și-au spus unul altuia chinul lor,

¹¹ pentru că se rușinau să-și dea pe față pofta lor, fiindcă voiau să se împreuneze cu ea.

¹² Ei căutau cu neliniște în fiecare zi să o vadă.

¹³ Odată și-au spus unul către altul: „Să mergem acasă, căci e ora prânzului”. Și au ieșit despărțindu-se unul de altul.

¹⁴ Dar, întorcându-se, au venit în același loc. Și, întrebând amândoi despre motiv, și-au mărturisit pofta. Apoi au decis de comun acord timpul când o puteau găsi singură.

¹⁵ În timp ce ei așteptau ziua potrivită, [Suzana] a ieșit ca ieri și ca alaltăieri, numai cu două slujitoare, și dorea să facă baie în grădină, căci era cald.

¹⁶ Nu era nimeni acolo, în afară de cei doi bătrâni care erau ascunși și o urmăreau.

¹⁷ Ea le-a zis slujitoarelor: „Aduceți-mi ulei și săpun, închideți porțile grădinii, ca să fac baie!”.

¹⁸ Ele au făcut cum li se spusese; au închis porțile grădinii și au ieșit pe o poartă laterală să aducă ceea ce li se poruncise, dar nu știau că cei doi bătrâni erau ascunși.

¹⁹ Când au ieșit slujitoarele, s-au ridicat cei doi bătrâni și au alergat la ea.

²⁰ Și au spus: „Porțile grădinii sunt închise și nimeni nu ne vede, iar noi suntem împătimiți după tine. Fii de acord cu noi și împreunează-te cu noi!”.

²¹ Dacă nu, vom da mărturie împotriva ta că era cu tine un tânăr și de aceea le-ai trimis pe slujitoare de la tine”.

²² Suzana a suspinat și a zis: „Sunt îngrădită din toate părțile: dacă fac aceasta, sunt sortită morții; dacă nu fac, nu voi scăpa din mâinile voastre.

²³ Este mai bine pentru mine să nu fac și să cad în mâinile voastre, decât să păcătoiesc înaintea Domnului”.

²⁴ Suzana a strigat cu glas puternic, dar au strigat și cei doi bătrâni împotriva ei.

²⁵ Și, alergând, unul dintre ei a deschis porțile grădinii.

²⁶ Când au auzit strigătul care venea din grădină, cei din casă s-au grăbit prin poarta laterală să vadă ce i s-a întâmplat.

²⁷ Când bătrânii au spus cuvintele lor, slujitorii s-au rușinat foarte mult, căci niciodată nu se auzise un astfel de cuvânt despre Suzana.

- ²⁸ A doua zi, când s-a adunat poporul la soțul ei, Ioachim, au venit cei doi bătrâni, plini de nelegiuire, cu gândul împotriva Suzanei ca să o dea la moarte.
- ²⁹ Ei au spus înaintea poporului: „Trimiteți după Suzana, fiica lui Hilchia, care este soția lui Ioachim”. Și ei au trimis.
- ³⁰ Au venit ea, părinții ei, copiii ei și toate rudele ei.
- ³¹ Suzana era foarte grațioasă și frumoasă la vedere.
- ³² Nelegiuții au poruncit ca ea să fie descoperită, căci era acoperită cu văl, ca să se sature de frumusețea ei.
- ³³ Plângeau cei care erau lângă ea și toți cei care o vedeau.
- ³⁴ Dar cei doi bătrâni, ridicându-se în mijlocul poporului, au pus mâinile pe capul ei.
- ³⁵ Iar ea, plângând, a privit spre cer, căci în inima ei era încrezătoare în Domnul.
- ³⁶ Cei doi bătrâni au spus: „Pe când ne plimbam noi singuri în grădină, a intrat ea cu două slujitoare. Ea a închis porțile grădinii și le-a trimis pe slujitoare.
- ³⁷ Și a venit la ea un tânăr care era ascuns și s-a culcat cu ea.
- ³⁸ Noi eram într-un colț al grădinii. Văzând nelegiuirea, am alergat la ei.
- ³⁹ Văzându-i împreunați, pe acela nu am putut să-l prindem, căci era mai puternic decât noi. Și, deschizând porțile, a fugit afară.
- ⁴⁰ Dar pe ea am prins-o și am întrebat-o cine era tânărul.
- ⁴¹ Ea însă nu a vrut să ne facă cunoscut și dăm mărturie pentru acestea. Adunarea i-a crezut, întrucât erau bătrâni ai poporului și judecători și au condamnat-o la moarte.
- ⁴² Suzana a strigat cu glas puternic și a zis: „Dumnezeule veșnic, care cunoști cele ascunse și știi toate mai înainte ca să fi fost,
- ⁴³ Tu știi că au dat mărturie falsă împotriva mea și, iată, mor, deși nu am făcut nimic din ceea ce aceștia au spus cu răutate împotriva mea”.
- ⁴⁴ Domnul a ascultat glasul ei.
- ⁴⁵ Pe când era dusă ca să fie ucisă, Dumnezeu a făcut să se ridice duhul sfânt al unui tinerel, al cărui nume era Daniel.
- ⁴⁶ El a strigat cu glas puternic: „Eu sunt curat de sângele acesteia”.
- ⁴⁷ Tot poporul s-a întors spre el și a zis: „Ce este cuvântul acesta pe care l-ai spus?”.
- ⁴⁸ Apoi, stând în mijlocul lor, a spus: „Așa de nebuni sunteți, fii ai lui Israel? Nu ați cercetat și fără ca să știți cu certitudine ați condamnat o fiică a lui Israel.
- ⁴⁹ Întoarceți-vă la judecată. Aceștia au dat mărturie falsă împotriva ei”.
- ⁵⁰ Tot poporul s-a întors în grabă. Și bătrânii i-au spus: „Vino, stai în mijlocul nostru, căci ție ți-a dat Dumnezeu ceea ce este propriu bătrânilor!”.
- ⁵¹ Daniel le-a spus: „Puneți-l pe unul departe de celălalt și eu îi voi cerceta!”.
- ⁵² După ce i-au despărțit pe unul de celălalt, l-a chemat pe unul dintre ei și i-a zis: „Tu, îmbătrânit în zile rele, acum te-au ajuns păcatele pe care le-ai făcut mai înainte.
- ⁵³ Făcând judecăți nedrepte, îi condamnați pe cei nevinovați și-i eliberați pe cei vinovați, deși Domnul a zis: «Pe cel nevinovat și pe cel drept să nu-i ucizi!».
- ⁵⁴ Acum, deci, dacă într-adevăr ai văzut-o, spune sub ce copac i-ai văzut întreținându-se unul cu altul?”. El a spus: „Sub un salcâm”.
- ⁵⁵ Daniel a spus: „Într-adevăr, ai mințit împotriva capului tău. Iată, îngerul lui Dumnezeu a primit poruncă de la Dumnezeu să te despice la mijloc”.
- ⁵⁶ Îndepărtându-l pe acesta, a poruncit să fie adus celălalt. Și i-a zis: „Sămânță a lui Canaan și nu a lui Iuda! Frumusețea te-a sedus și pofta ți-a pervertit inima.
- ⁵⁷ Așa le făceați fiicelor lui Israel care, temându-se, se întrețineau cu voi. Dar o fiică a lui Iuda nu a suportat nelegiuirea voastră.
- ⁵⁸ Acum, deci, sub ce copac i-ai prins întreținându-se unul cu celălalt?”. Și el a spus: „Sub un stejar”.
- ⁵⁹ Dar Daniel i-a spus: „Într-adevăr, ai mințit și tu împotriva capului tău. Îngerul lui Dumnezeu așteaptă cu sabia să te taie la

mijloc, ca să vă nimicească”.

⁶⁰ Toată adunarea a strigat cu glas puternic și l-a lăudat pe Dumnezeu, care îi salvează pe cei care își pun speranța în el.

⁶¹ S-au ridicat împotriva celor doi bătrâni, pentru că Daniel demonstrase din gura lor că dăduseră mărturie falsă și au făcut cu ei după modul cum făceau ei rău aproapelui.

⁶² Au făcut după legea lui Moise și i-au ucis. Și a fost salvat sângele nevinovat în ziua aceea.

⁶³ Hilchia și soția lui l-au lăudat pe Dumnezeu pentru fiica lor, Suzana, împreună cu Ioachim, soțul ei, și cu toate rudele pentru că nu s-a găsit în ea nicio faptă rușinoasă.

⁶⁴ Iar Daniel a devenit mare înaintea poporului din acea zi înainte.

XII. BEL ȘI DRAGONUL

14.

Daniel și preoții lui Bel

¹ Regele Astiages a fost adăugat la părinții lui, iar Cyrus, persanul, a luat regatul lui.

² Daniel era familiar al regelui și era cinstit de toți prietenii lui.

³ Babilonienii aveau un idol al cărui nume era Bel. Se cheltuiau pentru el în fiecare zi douăsprezece *artabe* de făină aleasă, patruzeci de oi și șase *măsuri* de vin.

⁴ Regele îl cinstea și mergea în fiecare zi să i se închine. Dar Daniel i se închina Dumnezeului său.

⁵ Regele i-a zis: „De ce nu i te închini lui Bel?”. El i-a zis: „Nu mă închin idolilor făcuți de mână de om, ci Dumnezeului celui viu care a făcut cerul și pământul și are domnia asupra tuturor făpturilor”.

⁶ Dar regele i-a zis: „Tu crezi că Bel nu este un dumnezeu viu? Nu vezi cât mănâncă și bea în fiecare zi?”.

⁷ Dar Daniel a zis râzând: „Nu te înșela, rege! Căci pe dinăuntru e din lut, iar pe dinafară e din bronz și nu s-a hrănit, nici nu a băut niciodată”.

⁸ Regele s-a înfuriat, i-a chemat pe preoții săi și le-a zis: „Dacă nu îmi spuneți cine este cel care mănâncă cheltuiala aceasta, veți fi dați la moarte, dar dacă îmi veți arăta că Bel le mănâncă, va fi dat la moarte Daniel pentru că a spus blasfemii împotriva lui Bel”.

⁹ Daniel i-a zis regelui: „Să fie după cuvântul tău!”. Preoții lui Bel erau șaptezeci, în afară de femei și copii.

¹⁰ Apoi, regele a venit cu Daniel în casa lui Bel.

¹¹ Preoții lui Bel i-au zis: „Iată, noi ne retragem afară, iar tu, rege, pune hrana și vinul amestecat! Pune, închide ușile și sigilează cu inelul tău! Și, venind dis-de-dimineată, dacă nu le vei găsi pe toate mâncate de Bel, să fim dați la moarte noi sau Daniel, care a vorbit fals împotriva noastră.

¹² Ei considerau o nimica toată, căci făcuseră sub masă o intrare ascunsă și prin ea intrau continuu și le consumau.

¹³ Când aceia au ieșit, regele a pus hrana înaintea lui Bel.

¹⁴ Daniel le-a poruncit slujitorilor săi să aducă cenușă și s-o împrăstie în tot templul, în fața numai a regelui. Și, ieșind, au închis ușa, au sigilat-o cu inelul regelui și au plecat.

¹⁵ Preoții au venit noaptea, după obiceiul lor, ei, femeile și copiii lor și au mâncat toate și au băut.

¹⁶ Regele s-a sculat dis-de-dimineată și Daniel, împreună cu el.

¹⁷ Regele a zis: „Daniel, sunt întregi sigiliile?”. El a răspuns: „Întregi sunt, rege!”.

¹⁸ Și, imediat ce au deschis ușile, regele a privit la masă și a strigat cu glas puternic: „Mare ești, Bel, și nu este în tine nicio înșelăciune!”.

¹⁹ Daniel a râs, l-a prins pe rege ca să nu intre și i-a zis: „Uită-te la paviment și recunoaște ale cui sunt urmele acestea!”.

²⁰ Regele a zis: „Văd urme de bărbați, de femei și de copii”.

²¹ Atunci, regele s-a înfuriat, i-a adunat pe preoți, pe femeile și pe copiii lor. Ei i-au arătat ușile ascunse prin care intrau și consumau ceea ce era pe masă.

²² Regele i-a ucis și l-a abandonat pe Bel lui Daniel, iar el l-a distrus împreună cu templul său.

Daniel ucide dragonul

²³ Era un dragon mare și babilonienii îl cinsteau.

²⁴ Regele i-a zis lui Daniel: „Nu poți spune că acesta nu este un dumnezeu viu. Închină-te!”.

²⁵ Daniel i-a zis regelui: „Eu mă voi închina Domnului Dumnezeului meu, pentru că el este Dumnezeul cel viu. Iar tu, rege, dă-mi dreptul și-l voi ucide pe dragon fără sabie și fără toiag”.

²⁶ Regele i-a zis: „Îți dau”.

²⁷ Daniel a luat smoală, seu și păr și le-a fiert împreună. A făcut turte și i le-a dat în gură dragonului. Și, mâncându-le, dragonul a crăpat. Atunci, [Daniel] a zis: „Iată ce cinstiți voi!”.

²⁸ Când babilonienii au auzit, s-au înfuriat foarte mult și au venit împreună împotriva regelui și au zis: „Regele s-a făcut iudeu: pe Bel l-a răsturnat, dragonul l-a ucis și pe preoți i-a măcelărit”.

²⁹ Și, venind, i-au spus regelui: „Dă-ni-l pe Daniel; dacă nu, te vom ucide pe tine și casa ta!”.

³⁰ Regele, văzând că îl presau foarte mult forțându-l, li l-a dat pe Daniel.

Daniel, în groapa cu lei

³¹ Aceștia l-au aruncat în groapa cu lei, și el a stat acolo șase zile.

³² Erau în groapă șapte lei și li se dădeau în fiecare zi două trupuri și două oi. Dar atunci nu li s-a dat, ca să-l devoreze pe Daniel.

³³ Habacuc era un profet în Iudeea. El a fiert o fiertură și a frânt pâini într-un vas și mergea la ogor ca să le ducă secerătorilor.

³⁴ Îngerul Domnului i-a zis lui Habacuc: „Du prânzul pe care îl ai în Babilon, lui Daniel, în groapa cu lei!”.

³⁵ Dar Habacuc a zis: „Doamne, eu nu am văzut Babilonul și nu cunosc groapa”.

³⁶ Îngerul Domnului l-a apucat de creștet și, ridicându-l de părul capului său, l-a dus în Babilon, deasupra gropii, cu viteza duhului său.

³⁷ Habacuc a strigat, zicând: „Daniel, Daniel, ia prânzul pe care ți l-a trimis Dumnezeu!”.

³⁸ Daniel a zis: „Într-adevăr, ți-ai amintit de mine, Dumnezeule, și nu-i părăsești pe cei care te iubesc”.

³⁹ Daniel, ridicându-se, a mâncat. Iar îngerul lui Dumnezeu l-a dus înapoi imediat pe Habacuc la locul său.

⁴⁰ Regele a venit a șaptea zi plângându-l pe Daniel. A venit la groapă, s-a uitat și, iată, Daniel stătea șezut.

⁴¹ Și, strigând cu glas puternic, a zis: „Mare ești tu, Doamne Dumnezeul lui Daniel, și nu este altul în afară de tine!”.

⁴² L-a scos, iar pe cei care cereau pieirea lui i-a aruncat în groapă și au fost devorați imediat înaintea lui.